

† CASIAN,  
ARHIEPISCOPUL DUNĂRII DE JOS

**ÎNVIEREA DOMNULUI,  
TAINA TINEREȚII LUMINOASE**

**PASTORALĂ  
LA ÎNVIEREA DOMNULUI**

**GALAȚI, 2016**



† CASIAN,  
*din darul lui Dumnezeu,  
Arhiepiscop al Dunării de Jos*

*Preacucernicilor și preacuvioșilor părinți slujitori,  
cinului monahal și iubiților credincioși și credincioase  
din Arhiepiscopia noastră,  
bucurie creștinească, pace sufletească,  
înțelegere frățească, toate din milostivirea  
Mântuitorului Înviat din morți,  
iar de la smerenia mea, arhierească binecuvântare.*

*Hristos a înviat!  
Adevărat a înviat!*

*Iubiți frați și surori în Domnul,*

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă“<sup>1</sup>, acum și aici, dar și în tot locul din satele, din orașele, din țara noastră și din lumea întreagă, pe Iisus Hristos „Domnul și Stăpânul vieții noastre, Înviat din morți“<sup>2</sup>, „... cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi, viață dăruindu-le“<sup>3</sup>.

---

1. Matei V, 16.

2. Acatistul Învierii Domnului.

3. Troparul Învierii.

Să vadă tot omul, în lumina credinței, că Hristos este mai tare decât moartea, pe care a biruit-o pentru noi toți prin acceptarea de bună voie a răstignirii pe Cruce. Suferința și moartea, pentru păcatele noastre, le-a primit, Domnul, spre a distruge „stăpânirea morții”<sup>4</sup>. Moartea, așadar, ca „plată a păcatului”<sup>5</sup> a fost nimicită prin „harul Învierii”, iar viața liberă și eliberată de „frica morții în care eram ținuți”<sup>6</sup> ne este dăruită tuturor celor credincioși prin iubirea fără de margini a Mântuitorului<sup>7</sup>. Învierea Domnului devine certitudine pentru umanitate, după cum suntem încredințați chiar de pilda bobului de grâu, care a stat sub brazdă, în pământ, care putrezește, dar nu moare!<sup>8</sup>. Atunci când răsare primăvara, de fapt învie la viață și crește plantă viguroasă, rodind bogat zeci și zeci de boabe curate și înnoite! Precum ne învață Sfântul Atanasie cel Mare, în veacul IV, „asemenea semințelor răsădite în pământ nu ne pierdem (nici noi, oamenii, prin moartea trupească – s.n.)..., ci fiind semănați vom învia, căci moartea a fost desființată prin harul Mântuitorului”<sup>9</sup>. Cu atât mai vie este astăzi mărturia vieții veșnice a omului luminat de credința în Învierea Mântuitorului, cu cât se depășesc și se biruiesc faptele și lucrările întunericului din noi și dintre noi. De aceea „Hristos a înviat pentru că a biruit prin viața Lui slăbiciunea firii umane cu afectele ei, mergând în ma-

---

4. Evrei II, 14.

5. Romani VI, 23.

6. Evrei II, 15.

7. Ioan III, 16.

8. I Corinteni XV, 37.

9. Sf. Atanasie cel Mare, *Tratat despre întruparea Cuvântului și despre arătarea Lui, nouă, prin trup*, în colecția P.S.B., Ed. I.B.M.B.O.R., București, 1987, vol. 15, p. 116.

nifestarea acestei țării spirituale, până la acceptarea morții pentru alții<sup>10</sup> (adică pentru noi toți – s.n.).

Nu întâmplător, Hristos Domnul biruie moartea și „ușile zăvorâte“ ale iadului ca un tânăr, ca astfel să proclame „tineretea fără bătrânețe“ pe care ne-o împărtășește, iar noi o primim în lumina credinței, în bucuria prezenței Sale iubitoare și în lucrarea faptelor milostive. Creștinul este, prin excelență, „martorul Învierii“ și „candela“ luminată de harul Domnului înviat, prin care învie și el de la tristețe și nesiguranță, de la frica de moarte și violență, la bucurie! Mesajul Învierii este același cu cel proclamat de Mântuitorul în ziua pascală: „Bucurați-vă!“ . „Iată vă binevestesc vouă bucurie mare (...) Și ei (Sfinții Apostoli – s.n.), închinându-se Lui (așa cum facem și noi acum și totdeauna – s.n.) s-au întors la Ierusalim, cu bucurie mare“<sup>11</sup>.

„Și noi trebuie să recăpătăm înțelesul acestei mari bucurii, a singurei bucurii posibile pe pământ, fără de care creștinismul ar fi fără de înțeles. Numai prin bucurie Biserica (lui Hristos – s.n.) a biruit, iar dacă și-ar pierde bucuria, ar pierde și lumea, încetând să fie o mărturie a bucuriei!“<sup>12</sup>.

Așadar, purtători ai luminii credinței în suflete și mărturisitori ai binefacerilor Sfintei Învieri în viața creștinească de zi cu zi, în această „sărbătoare a sărbătorilor“ și „praznic al praznicelor“, învățăm și afirmăm cu tărie, iară și iară, acest mare și unic adevăr: „Prin Învierea Domnului nostru

---

10. Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, Ed. I.B.M.B.O.R., București, 1978, vol. II, p. 164.

11. Luca II, 10; XXIV, 52.

12. † Kallistos Ware, *Ortodoxia, calea dreptei-credințe*, Ed. Trinitas a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1993, p. 91.

Iisus Hristos, lumina a biruit întunericul, binele a învins răul, viața a nimicit moartea, întreaga învățătură a Bisericii noastre se întemeiază pe Învierea Mântuitorului. «Dacă Hristos n-a înviat, zice Sfântul Apostol Pavel, deșartă este și credința voastră»<sup>13</sup>. Hristos, însă, „cu adevărat, a înviat din morți”<sup>14</sup>.

***Preaiubiți slujitori ai Sfintelor Altare,  
Dragi credincioși și tineri,***

În lumina acestei realități lăuntrice, ne apropiem cu bucurie astăzi unii de alții, învățând să descoperim cărarea dintre noi, de la suflet la suflet, de la inimă la inimă, de la frate la frate, de la creștin la creștin, aflând în tot omul pe Hristos Înviat din întunericul morții, „tuturor viață dăruindu-ne!”.

În același timp, admirăm binefacerea spirituală și socială a comuniunii de Înviere. În mod special, ne îndreptăm gândurile către tinerii mărturisitori, prin viața lor, ai luminii faptei milostive, ca prelungire a flăcării pascale. Aceștia sunt asemenea „icoanelor” luminoase ale vieții noastre. Spre ei ne îndreptăm, după îndemnul și fapta Mântuitorului! Ne amintim că Domnul, mai înainte de a învia din morți, a mai înviat trei persoane: pe fiul văduvei din Nain<sup>15</sup>, pe fiica lui Iair<sup>16</sup> și pe Lazăr<sup>17</sup>, toți tineri!

În anul Domnului 2016, Sfânta noastră Biserică ne-a chemat, pe părinții sufletești, pe părinții trupești și pe dascăli, să

---

13. I Corinteni XV, 14.

14. Patriarhul Iustin, *Omilii arhieresti*, Ed. Anastasia, București, 2004, p. 18.

15. Luca VII, 11-16.

16. Matei IX, 18-19; 23-26.

17. Ioan XI, 1-45.

ne apropiem cu multă căldură sufletească și iubire jertfelnică și să chibzuim împreună asupra binefacerii educației creștine în familie, în Școală, în Biserică.

Anul închinat educației religioase a tinerilor capătă valențe luminoase, mai cu seamă în aceste minunate întruniri pascale, nu numai la biserici, ci și în familie, bineștiind că ne adunăm în duhul tradiției și, precum își adună cloșca puii sub aripi, se cuvine să se regăsească în familie împreună: părinții, copiii și tinerii.

Cât de folositor ne-ar fi și nouă tuturor, astăzi, îndemnul creștinesc al atașamentului față de valorile morale, dacă am asculta câteva mărturii primite de-a lungul anilor de la elevi și tineri, îndeosebi de Sfintele Paști, pe care le-am publicat în diferite broșuri, reviste ori cărți.

Tinerii noștri sunt și învățători, trăitori, harnici misionari ai învierii vieții, impresionându-ne atât prin maturitatea exprimării dreptei-credințe, cât și prin realismul și pragmatismul iubirii, ca teme pentru comuniune, solidaritate umană și păstrare a identității noastre culturale, lingvistice, tradiționale și morale.

Să pătrundem, așadar, în câteva din înțelesurile Învierii, purificate și verificate prin trăirea lor sinceră și entuziastă, apoi dăruite și nouă, spre a le însuși și urma! Trei sunt opțiunile tinerilor credincioși pentru a demonstra darul luminos al Învierii Domnului: *creștinul frumos la suflet și filantrop, iubirea față de aproapele și familia, leagănul tradiției sănătoase.*

„Omul, ne arată un tânăr, este lumina generată de lumânarea aprinsă, pentru a mărturisi pentru cine a înviat Mântuitorul“. „Un om cu inima curată, plin de dragoste, este



**un om în care Iisus Domnul a înviat**“. „«Hristos a înviat!» este cea mai frumoasă veste primită vreodată de omenire, spune-o tuturor!“<sup>18</sup>.

Pentru alt tânăr, „**Hristos parcă ar învia în propriul său suflet**“<sup>19</sup>. Dar Învierea, așa cum mărturisește Biserica, „**poate încălzi inimile oamenilor**“<sup>20</sup>, până la măsurile învierii lăuntrice ca stare duhovnicească: „**Și eu am înviat odată cu Mântuitorul! Și știți de ce? Pentru că această sărbătoare îmi transmite duioșia, cât și căldura, încât am impresia că mă ridic și eu la ceruri**“<sup>21</sup>. Este o prelungire fericită a convingerilor lăuntrice, ca stare de pace și de bucurie cu Hristos: „Nu mai trăiesc eu (singur – s.n.), ci Hristos trăiește în mine“<sup>22</sup>, cum spune Sfântul Apostol Pavel.

„**Dacă am lăsa o picătură din sângele curs pe Golgota să ne alunece în suflet, nu am lua doar lumina Învierii, ci am fi noi înșine lumini și am aprinde (spiritual – s.n.) și alte făclii în lume**“<sup>23</sup>.

Prin această stare de înviere a bunătății, ca efect al vieții înviate în inimi, se găsește „**o cale spre purificare, pentru liniștea interioară, care este cea mai importantă, o valoare care nu este supusă efemerității timpului**“<sup>24</sup>.

---

18. Jenica Susanu, în revista „Călăuză ortodoxă“, XIII (2002), nr. 162, p. 14.

19. Bogdan Latu, în revista „Călăuză ortodoxă“, XVIII (2007), nr. 221, p. 12.

20. Vicenția Stanciu, în *rev. cit. supra*, p. 12.

21. Constantina Penelopa, în *rev. cit. supra*, p. 12.

22. Galateni II, 20.

23. Livia Mihalcea, în revista „Călăuză ortodoxă“, XIII (2002), nr. 162, p. 14.

24. Ionela Pârvu, în revista „Călăuză ortodoxă“, XVIII (2008), nr. 233, p. 9.



Această stare de dincolo de cuvinte conduce omul spre un univers greu de atins, cel sufletesc, „o lume pură, în care dăinuie iubirea. În mintea mea, Învierea se conturează precum ultimul capitol al unei cărți deja învățate... Renașterea sufletească mă aduce mai aproape de realitate. Mântuitorul a înviat trupește pentru creștini, iar noi înviem sufletește în fiecare an, prin iubire și credință, apropiindu-ne din ce în ce mai mult de viața fără de păcate”<sup>25</sup>.

Însă pentru a împărtăși darul Învierii în iubirea față de aproapele, tinerii ne propun o prelungire a acesteia în fiecare zi, așa cum mărturisește și Biserica: „**Învierea Domnului ar trebui să fie o sărbătoare trăită în inimile noastre în fiecare zi!**”<sup>26</sup>.

Doar prin iubirea semenului nostru, tot anul, ajungem să ne bucurăm de efectele Învierii Domnului. „**Fiecare trece printr-o renaștere spirituală în Duminica Învierii, o șansă de a fi curat și de a simți impulsurile de a fi bun, de a-l ajuta pe aproapele nostru, de a-l ierta! Devenim noi înșine mici miracole sufletești, fiind măcar o dată pe an împăcați cu sine, liniștiți de atmosfera de bine, de pacea sufletească prezentă în Ziua Învierii!**”<sup>27</sup>. Este o adâncă meditație personală, dar și comunitară, la îndemnul Bisericii, de Sfintele Paști: „**Ziua Învierii, (...) unii pe alții să ne îmbrățișăm!**”<sup>28</sup>.

Așa plutește între oameni o „aură de iubire, de înțelegere și de milostenie”<sup>29</sup>.

---

25. Mihaela Alexe, în *rev. cit.* supra, p. 9.

26. Florentina Cojocaru, în *rev. cit.* supra, p. 8.

27. Rodica Rudmila Ivan, în *rev. cit.* supra, p. 6.

28. Din cântările Canonului Învierii.

29. Dan Florin Boghea, în revista „Călăuză ortodoxă”, XVIII (2007), nr. 221, p. 13.

Când lumina pascală este trăită „ca o flacără pascală a iubirii lui Iisus pentru oameni”<sup>30</sup>, „ea pătrunde în suflete și așa ne gândim și la semeni”<sup>31</sup>.

Când, după Sfânta Liturghie, „eu mă îngrijesc dacă sufletul este la fel de curat”<sup>32</sup>, „este speranța ca lumea (umanitatea) să se schimbe, să fie mai bună, mai credincioasă”<sup>33</sup>.

Atunci când, în perioada pascală, familia creștină „seamănă cu o părticică din grădina Raiului, Învierea Domnului îți pătrunde în trup, devii un om bun”<sup>34</sup>, întocmai mesajului liturgic: „Astăzi toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt”<sup>35</sup>. Dar această legătură armonioasă trăită cu generozitate, în familie, de tinerii credincioși, practicanți ai iubirii dăruite către semeni, este pe cale de a fi uitată, ignorată sau negată! Tineri biruitori prin credință ne arată dorința lor de a trăi Paștile „ca în copilărie, la sat, unde se păstrează toate tradițiile acestei mari sărbători”<sup>36</sup>. „Sper ca aceste datini străvechi să rămână nemuritoare și să primim în casele noastre lumina Învierii, cu multă pace în suflete”<sup>37</sup>.

Așa va dăinui „ziua luminoasă în sufletele tuturor!”<sup>38</sup>.

---

30. Adina Mănăilă, în revista „Călăuză ortodoxă”, XVI (2005), nr. 197-198, p. 11.

31. Marinela Ferțu, în *rev. cit. supra*, p. 11.

32. Ana Maria Cojocaru, în *rev. cit. supra*, p. 13.

33. Diana Petcu, în *rev. cit. supra*, p. 13.

34. Felicia Rarinca Tincuța, în *rev. cit. supra*, p. 11.

35. Din cântările Canonului Învierii.

36. Petronela Corchie, în revista „Călăuză ortodoxă”, XVI (2005), nr. 197-198, p. 11.

37. Simona Andreea Pascal, în revista „Călăuză ortodoxă”, XVIII (2007), nr. 221, p. 14.

38. Diana Antohe, în revista „Călăuză ortodoxă”, XVI (2005), nr. 197-198, p. 10.

Cât de minunată, cu adevărat, poate fi, la modul concret, cu fiecare dintre noi, în toate parohiile, în toate casele creștine de la sate și de la orașe, în toate școlile și centrele sociale, lumina pascală transpusă în fapta milostivă!

O prelungire a dragostei Mântuitorului, de Sfintele Paști, se regăsește în dorința mărturisită de un alt tânăr: „**Aș vrea ca Învierea Domnului să aducă o minune, să nu mai fie atâția oameni necăjiți, ci să fie măcar atât de veseli și fericiți cum sunt eu!**“<sup>39</sup>.

### *Iubiților,*

Așa ne cheamă pe toți, Domnul, la învierea concretă a vieții, ca tineri, ca familie, ca oameni maturi, bogați ori săraci, acasă sau în lume, bolnavi ori sănătoși, triști ori liniștiți.

Să ne bucurăm de Înviere! Să ne bucurăm unii de alții! Să ne bucurăm de mesajele atât de calde, de sincere și de profunde ale tinerilor creștini, iar prin ei să învățăm, mici și mari, a deveni „apostolii“ iertării, ai binelui dezinteresat, ai păcii lăuntrice și ai iubirii dintre noi, acasă, în sat, în oraș, în Eparhie, în țară, în lume!

Așa sperăm, cu smerenie, cu bunătate și iubire curată și milostivă „să ne îmbrățișăm (...), să iertăm toate pentru Înviere“<sup>40</sup> și, mai ales, să nu-L lăsăm singur, de Paști, pe Hristos Înviat, ci să-L invităm, prin aproapele suferind, trist ori străin, bolnav ori sărac, în casele și în sufletele noastre!

Pentru toate mărturiile bune ale învierii credinței și ale faptei milostive, vă mulțumim din inimă, iubiți părinți slujitori, dragi

---

39. Mădălin Nițu, în *rev. cit.* supra, p. 10.

40. Luminânda, din slujba Canonului Învierii.

părinți și cinstite și respectate cadre didactice și voi, o, iubiților tineri, și vă rugăm să primiți și acest modest cuvânt al epistolei pascale îndătinată, în care s-a arătat pe scurt dragostea copiilor față de Dumnezeu, de aproapele, de popor, de țară, de lumea păcii și a armoniei!

Să ne bucurăm cu toții de Sfânta Înviere!

Hristos a înviat!  
Adevărat a înviat!

Al vostru de tot binele voitor și  
rugător către Hristos Domnul Înviat,

† Casian,  
Arhiepiscopul Dunării de Jos